

ת"פ 1965/12/12 - מדינת ישראל נגד אמיר כהן

בית משפט השלום ברחובות

15 ספטמבר 2014

ת"פ 1965-12-12 מדינת ישראל נ' כהן

ת"פ 50565-01-13

בפני כב' השופטת אפרת פינק
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אמיר כהן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שני קופנהגן הנאשם בעצמו ב"כ הנאשם עו"ד ארז צברי

גזר - דין

מבוא

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון בת.פ 1965-12-12, בעבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "חוק העונשין") ובעבירה של התפרצות לבניין, שאינו מקום מגורים וביצוע גניבה, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין.
2. כתב האישום המתוקן מייחס לנאשם, כי ביום 28.11.12, בשעה 22:00 או בסמוך לכך, הגיע ברכב, עם שני אחרים למתחם ביל"ו 2000 וחנה בסמוך לבית העסק "עץ ועצה" כשדלתות תא המטען פתוחות לכיוון הכניסה. בהמשך לכך, פרץ הנאשם עם האחרים למקום בכך שניפצו את ויטרינת בית העסק באמצעות פטיש חמישה קילו ונכנסו לתוכו במטרה לבצע גניבה. הנאשם והאחרים החזיקו ברכב, שני מברגים, מכפתיים, מגזרי פח, מפתח צינורות ומפתח שוודי. באותן הנסיבות, נמצא ברכב האמור סכין.
3. כמו כן צורף לתיק זה ת.פ 50565-01-13, שבו הורשע הנאשם בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין.
4. כתב האישום שצורף מייחס לנאשם שני אישומים, אשר בוצעו כאשר הנאשם שוחרר בתנאים ממעצר עד תום ההליכים: לפי האישום הראשון, ביום 20.1.13, בסמוך לשעה 01:38, נסע הנאשם יחד עם אביו ואדם נוסף, ברכב מסחרי ברחוב רקאנטי שבתל אביב, וזאת בניגוד לתנאי השחרור ממעצר. בהמשך לאמור, השוטר מור רפאל, ניגש לנאשם ושאלו למספר תעודת הזהות שלו, אך הנאשם טען שאיננו יודע אותו ואין מי שימסור לו אותו; לפי האישום השני, ביום 26.1.13, בסמוך לשעה 13:58, נהג הנאשם ברכב עם אביו, בתחנת דלק בעיר חולון. לשאלת השוטר לוי אור, ענה הנאשם כי מותר לו

עמוד 1

לצאת ממעצר הבית לעבודתו, מהשעה 07:00 ועד לשעה 15:00 גם ביום שבת, וזאת בניגוד לתנאי השחרור ממעצר.

5. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית. אולם, הוסכם כי הנאשם יצהיר שהרכב נתפס במקום ואין לו כל טענה כנגד חילוטו.

תסקיר שירות המבחן

6. שירות המבחן, בתסקיר מיום 29.6.14, המליץ להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וצו מבחן למשך 18 חודשים.

7. לפי תסקיר שירות המבחן, הנאשם הוא בן לאם יהודיה ולאב מוסלמי, אשר התגרשו בהיותו כבן 5. אמו נישאה בשנית והנאשם ניהל קשר קרוב ומשמעותי עם אביו החורג, שהוא בעל עבר פלילי עשיר. לאור אלימות בין אביו החורג לאימו, עזב אביו החורג את הבית יחד עם הנאשם בהיותו בן 16.

8. הנאשם השלים 12 שנות ללימוד, ללא תעודת בגרות, ושחרר משירותו הצבאי בצה"ל לאחר חודש ימים וזאת בשל "אי התאמה בגין התנהגות רעה וחמורה". לדבריו, במהלך שירותו הצבאי הוא שהה במעצר בית בגין מעורבותו בתיק הנוכחי ועל כן שוחרר. במשך שלושה חודשים קודם לכתיבת התסקיר עבד הנאשם בשיפוצים.

9. לפי תסקיר שירות המבחן, הנאשם לקח אחריות מלאה על ביצוען של העבירות נשוא כתבי האישום הנזכרים. לדבריו, הרקע לביצוען, הוא מגוריו עם אביו החורג ומעורבותו בפלילים, אשר גררו אותו להתרועע עם חברה שולית. באשר לעבירות נשוא ת"פ 1965-12-12, הסביר הנאשם, כי ביום האירוע יצרו עימו קשר חבריו, וביקשו ממנו שיביא רכב, והוא הסכים לבצע את המעשים בהיעדר כסף ומקור פרנסה באותה עת. באשר לעבירות נשוא ת"פ 50565-01-13, הסביר הנאשם, כי הפר את תנאי מעצר הבית בשל דרישה וכפיה של אביו החורג שינהג עבורו, תוך שימוש באלימות כנגדו.

10. באשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום - שירות המבחן ציין כי הנאשם גדל במשפחה מורכבת, והתקשה לבנות זהות ברורה בשל העובדה כי אביו ערבי ואימו יהודייה. לאור זאת, "אימץ" הנאשם את אביו החורג שהיווה עבורו דמות אב והעריך אותו, מבלי להבין את הבעייתיות בכך. עוד ציין שירות המבחן, כי ניכר לאחרונה שינוי באופן התנהלותו ובמוטיבציה של הנאשם לבנות אורח חיים נורמטיבי ולשקם את מערכת היחסים שלו עם בני משפחתו.

11. כמו כן עמד שירות המבחן על כך שלנאשם אין הרשעות קודמות, וכי הנאשם מבין את הבעייתיות בהתנהלותו, ומביע נכונות להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן. להערכת שירות המבחן, טיפול כזה יקנה לנאשם כלים להתמודדות במצבי לחץ ואת היכולת לקבל החלטות מושכלות ומתאמות.

ראיות ההגנה לעונש

12. מטעם הנאשם, העידה הגב' מזל כהן, אמו של הנאשם. לדבריה, הנאשם חווה בעבר התעללות מצדו של אביו החורג ונגרר לחברה שולית. אולם, היום הוא עבר שיקום, הוא מתגורר אצלה, ושינה את אורח חייו. עוד ציינה גב' כהן, כי הנאשם עובד למחייתו בשיפוצים, מנהל מערכת יחסים זוגית, ורכש חברים חדשים נורמטיביים.

טענות הצדדים

עמוד 2

13. בטיעוניה לעונש הדגישה באת כוח התביעה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם. לדבריה, כתוצאה מביצוע העבירות נפגע הערך החברתי של הגנה על קניינו, בטחונו ופרטיותו של הפרט וכן הגנה על כיבוד החוק והחלטות בית המשפט הנדרשות לקיום חברה דמוקרטית ותקינה.
14. באת כוח התביעה פירטה את הנסיבות הבאות הקשורות לביצוע העבירות: עבירת ההתפרצות נעשתה תוך תכנון מוקדם, כפי שעולה מהחברה לאחרים וביצוע בצוותא חדא, ומההצטיידות מבעוד מועד בכלים ייחודיים; הנאשם הזיק לרכושם של אחרים, והמקום נותר פרוץ ופתוח, באופן שעלול היה לגרום לנזקים נוספים; אלמלא נתפסו הנאשם והאחרים היה הרכוש נגנב; הנאשם המשיך לבצע עבירות למרות הצו השיפוטי וההליך המשפטי.
15. באת כוח התביעה טענה, כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל תיק, כדלקמן: ביחס לעבירות ההתפרצות והזיק לרכוש גנוב - בין מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים לבין מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים; וביחס לעבירות של הפרת הוראה חוקית - בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים. כל זאת, לצד ענישה נלווית.
16. באת כוח התביעה הוסיפה ופירטה את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם ניהל קשר קרוב עם אביו החורג שהוא בעל עבר פלילי עשיר; הנאשם חבר לחברה שולית; הנאשם ניתק קשר עם משפחתו הביולוגית עד לאחרונה; הנאשם ערק מהצבא ושוחרר בשל אי התאמה והתנהגות רעה וחמורה; הנאשם אמנם לקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות בתיק זה, אולם מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם משליך את האחריות למעשיו בעיקר על אביו החורג ועל נסיבות חיצוניות; רק בתקופה האחרונה חל שינוי בהתנהלותו של הנאשם ומוטיבציה לבנות אורח חיים נורמטיבי; הנאשם נכון להשתלב בטיפול.
17. באת כוח התביעה ביקשה להשית על הנאשם את העונשים הבאים: מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים; מאסר על תנאי מרתיע על עבירות רכוש; מאסר על תנאי על עבירה של הפרת הוראה חוקית; קנס כספי בגובה של 5,000 ₪; פיצוי כספי למתלונן בסכום של 3,000 ₪; חילוט רכב מסוג ניסאן מ.ר. 3492816 אשר שימש את הנאשם בביצוע העבירה; וחילוט כספי ההפקדה במ"ת 12-12-1979.
18. בטיעוניה לעונש, פירט בא כוח הנאשם את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות שבהן הורשע הנאשם: מעובדות המקרה עולה כי לא נגרם נזק של ממש ממעשי הנאשם למעט הפגיעה בוויטרינה של העסק שנפרץ; לא נלקחו חפצים מהמקום; הנאשם פרץ לבית עסק ומדובר בנסיבות פחות חמורות מאשר פריצה לבית מגורים.
19. בא כוח הנאשם טען, כי מתחם העונש ההולם את העבירות שבהן הורשע הנאשם, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות, לבין מאסר לתקופה של 9 חודשים. אולם, במקרה הנדון, יש לחרוג מהמתחם בשל שיקולי שיקום, וזאת בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין.
20. בא כוח הנאשם ציין את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם ביצע את העבירות בהיותו בן 19.5 שנים. הגם שאין מדובר בקטין, המדובר בבגיר צעיר, שלפי פסיקת בית המשפט העליון יש להתייחס אליו באופן שונה מנאשם בגיר; לנאשם נסיבות חיים קשות וחרירות, והוא היה נתון להשפעה שלילית של אביו החורג; הנאשם נמצא כיום בסביבה חיובית ותומכת; תסקיר שירות המבחן עמד על נסיבות חייו הקשות, על כך שהנאשם לקח אחריות על מעשיו והמליץ על מאסר על תנאי לצד צו מבחן; הנאשם היה נתון במעצר משך כחודש ולאחר מכן במעצר

בית לתקופה ארוכה.

21. לאור האמור, טען בא כוח הנאשם, כי על בית המשפט להסתפק בימי המעצר אותם כבר ריצה הנאשם ולהטיל עליו מאסר מותנה לצד צו מבחן, וכן להימנע מהטלת פיצוי כספי למתלונן משלא הוכח כלל שנגרם נזק.

22. הנאשם, בדברו האחרון ציין כי הוא שיקם את חייו, עובד, מתגורר אצל אימו ומנהל מערכת יחסים זוגית. לדבריו, ענישה מחמירה עלולה לקטוע את שיקומו. הנאשם הסכים לחילוט הרכב. אולם, ביקש מבית המשפט להשיב לו את הכסף אשר הפקיד בקופת בית משפט במסגרת הליך המ"ת.

דין והכרעה

23. נפתח בקביעת מתחם העונש ההולם. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.

24. **מביצוען של עבירות הרכוש בהן הורשע הנאשם נפגע הערך החברתי המוגן** של הגנה על שלום ובטחון הציבור וכן הגנה על קניינו הפרטי של הפרט. מביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית נפגע הערך החברתי של הגנה על שלטון החוק וכיבוד מוסדות אכיפת החוק. האכיפה הנלווית להפרתה של הוראה חוקית נועדה לוודא כי עצורים משוחררים יקפידו על מילוי תנאי השחרור, שאם לא כן ירוקן מוסד זה מתוכן.

25. **אין להקל ראש במידת הפגיעה בערכים המוגנים האמורים**. הנאשם פרץ בצוותא חדא עם אחרים לבית עסק וגרם נזק במעשיו. הנזק בא לידי ביטוי לא רק בשבירת הוויטרנה, אלא גם בפגיעה בשלוות חייהם ובטחונם של בעלי העסק, ושל הציבור בכללותו. הנאשם לא ירא ממצוות בתי המשפט והפר בשתי הזדמנויות שונות את תנאי שחרורו ממעצרו ואת הוראת בית המשפט.

26. **מדיניות הענישה המקובלת והנהגת** בעבירות בהן הורשע הנאשם הינה כדלקמן:

א. מדיניות הענישה המקובלת לעבירות נשוא ת"פ 1965-12-12, נעה בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, לבין מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים (רע"פ 5552/10 **ברכה נ' מדינת ישראל** (25.7.10); רע"פ 5519/10 **ויניקור נ' מדינת ישראל** (14.9.10); רע"פ 8114/10 **אבו חדיד נ' מדינת ישראל** (7.11.10); ת"פ (ראשל"צ) 33762-05-10 **מדינת ישראל נ' גל** (5.7.10); ת"פ (פ"ת) 13469-06-13 **מדינת ישראל נ' לשצינסקי** (10.4.14); ת"פ (ראשל"צ) 4056/09 **מדינת ישראל נ' אדרי** (30.5.13)).

ב. מדיניות הענישה המקובלת ביחס לעבירות נשוא ת"פ 50565-01-13 היא בדרך כלל מאסר על תנאי לתקופה של מספר חודשים (ראו, למשל: ת"פ (ת"א) 1903-09 **מדינת ישראל נ' ביטון** (21.2.10); ת"פ 1636-09 **משטרת רחובות - שלוחת תביעה נ' דוברופיליה** (3.2.10); ת"פ (ב"ש) 5855-08 **מדינת ישראל נ' קנטר** (3.2.10); ת"פ (עכו) 2449-07 **מדינת ישראל נ' יחיה** (15.2.10); ת"פ (ת"א) 15556-08-09 **מדינת ישראל נ' קריצבסקי** (10.2.10)).

27. לקחתי בחשבון את **הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט לחוק העונשין): לעבירות בהן הורשע הנאשם קדם תכנון מוקדם, כפי שעולה מהחבירה לאחרים וההצטיידות בכלי פריצה וסכין; הנאשם ביצע את עבירות הרכוש בצוותא חדא עם אחרים; קיים סיכון לפגיעה בחיי אדם גם בפריצה לבית עסק; הרכוש הוחזר לבעליו; אולם, הנאשם גרם לנזק לרכוש וכן פגע בשלוות חייהם

ובבטחונם של בעלי העסק. כאן המקום לציין, כי אין אני מקבלת את טענת בא כוח הנאשם, שלפיו לא הוכח נזק. גם אם העסק מבוסס, הרי שיש למימוש הביטוח השלכות כלכליות, הן על בעליו של העסק והן על חברת הביטוח; הנאשם ביצע את העבירות על רקע מצוקה כלכלית וחבירה לגורמים שליליים, לרבות אביו החורג; הנאשם הפר את תנאי שחרורו ממעצר בשתי הזדמנויות שונות, תוך אי אמירת אמת לשוטרים אשר נתקלו בו.

28. לאור האמור, אני קובעת כי **מתחם העונש** ההולם את העבירות נשוא ת"פ 1965-12-12 נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, לבין מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים; **מתחם העונש ההולם את העבירות נשוא ת"פ 50565-01-13**, ומכיוון שמדובר בשתי הפרות, נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות.

29. **באשר לעונש ההולם בתוך המתחם, לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40 לא לחוק העונשין): הנאשם הוא בגיר צעיר ועונש של מאסר בפועל עלול להפסיק את הליך השיקום בו החל; הנאשם לקח אחריות על מעשיו; הנאשם נעדר עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק; נסיבות חייו הקשות של הנאשם הובילו אותו לקשר בעייתי עם אביו החורג ולהתערות בחברה שולית; שירות המבחן המליץ להסתפק במאסר על תנאי לצד צו מבחן, וזאת לאור הליך השיקום בו החל ונכונותו להשתלב בטיפול; הנאשם היה נתון במעצר משך כחודש ולאחר מכן במעצר בית משך תקופה ארוכה.

30. כאן המקום לציין, כי לא השתכנעתי כי הנאשם כבר עבר שיקום מוצלח וכי מוצדק לאור זאת לחרוג ממתחם העונש ההולם. הנאשם אמנם החל בתהליך שיקומי וטוב עשה שבחר בשלב זה בדרך זאת. אולם, הנאשם נמצא אך בראשיתו של תהליך ממושך ויהיה עליו להוכיח כי הוא דבק בשיקום.

31. לאור הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ראוי להטיל על הנאשם עונש שיהיה ברף הנמוך של מתחם הענישה. לא השתכנעתי כי יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהסתפק במאסר על תנאי לצד צו מבחן, כבקשת בא כוח הנאשם.

32. לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם קנס, וזאת נוכח מצבו הכלכלי הקשה. עם זאת, סבורה אני כי מן הראוי לחייב את הנאשם בתשלום פיצויים למתלונן, וזאת משום שפגע בבית העסק שלו וכן פגע בבטחונו ובשלוות נפשו.

33. **באשר לבקשות החילוט** - באת כוח התביעה עתרה לחלט את רכב מ.ר: 3492816. כמו כן עתרה לחלט את הסכום שהפקיד הנאשם במ"ת 1979-12-12. הנאשם אינו מתנגד לחילוט הרכב. הנאשם מתנגד לחילוט כספי ההפקדה במ"ת וזאת בשל מצבו הכלכלי.

34. הרכב שאת חילוטו מבקשת באת כוח התביעה שימש את הנאשם והאחרים לביצוע העבירות נשוא כתב האישום. אף שנטען כי הרכב היה בשימוש אביו החורג של הנאשם, המדובר ברכב שהנאשם הוא בעליו הרשום והוא מצוי בחזקתו, נכון למועד הטיעון לעונש. לא הובאה לפניי ראיה כלשהי לכך שיש טוען אחר לבעלות ברכב.

35. באשר לכסף שהופקד במסגרת הליכי המ"ת - הכסף הופקד מלכתחילה על מנת להבטיח את תנאי השחרור של הנאשם. משנמצא, כי הנאשם הפר פעמיים את התנאים שנקבעו, תוך אי אמירת

אמת לשוטרים, ולאחר שהקלתי בגזירת עונשו של הנאשם על מנת לעודד את שיקומו, אינני מוצאת מקום גם לפטור את הנאשם מחילוט כספים אלו. על הנאשם לדעת כי להפרת החלטות בית המשפט, ולאי כיבוד שלטון החוק, יש מחיר.

36. לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 28.8.14.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש במשך 3 שנים מהיום;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של חודש, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה של הפרת הוראה חוקית במשך 12 חודשים;
- ד. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים;
- ה. הנאשם ישלם למתלונן פיצויים בסכום של 2,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-10 תשלומים שווים ב-1 לכל חודש החל מיום 1.10.14.

בנוסף, אני מורה על חילוטו של רכב מ.ר. 3492816 לטובת אוצר המדינה, וכן על חילוט כספי ההפקדה במ"ת 1979-12-12.

זכת ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ' אלול תשע"ד, 15/09/2014 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הממונה על עבודות שירות יבחן אפשרות לשלב את הנאשם בעבודות שירות במקום מגוריו באזור חיפה והקריות. לצורך כך, יגיש חוות דעת משלימה, וזאת עד יום 29.9.14.

בהתאם לחוות הדעת אתן החלטה משלימה, וזאת ללא צורך בדיון נוסף.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לממונה על עבודות שירות.

בנוסף, ייקבע התיק לתזכורת פנימית ליום 30.9.14.

באשר לבקשתו של ב"כ הנאשם לקזז את ימי המעצר מהמאסר שנגזר עליו, הרי שמשלקחתי את ימי המעצר בחשבון במסגרת גזר הדין לא מצאתי מקום להעתר לבקשה.

ניתנה והודעה היום כ' אלול תשע"ד, 15/09/2014 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת

קלדנית: איילת סוסן

הוקלד על ידי טובה ממן